

hjelpe til. Og dette er en lille Smule i Analogi med, hvad der er Tilfældet med Søulykkesforsikringen. Der har man sagt, at enhver Fisker, der betaler 5 Kr., er ulykkesforsikret; hvad mere der er nødvendigt for at holde ham ulykkesforsikret, tilskylder Staten. Altsaa, ved Fiskernes Ulykkesforsikringslov har man krævet Selvhjælp til Statshjælp; der har man sagt: Den Fisker, der ikke forsikrer sig selv, faar ingen Hjælp af Staten, men den Fisker, som vil forsikre sig, faar Hjælp. Da Ulykkesforsikringslovene ellers ere gaaede i den Retning, at Arbejdsgiverne ene skulle betale for Arbejdernes Ulykkesforsikring, er der jo selvfølgelig ikke stærk Grund for det Mindretal, jeg repræsenterer i Udvalget, til at stille Ændringsforslag, som man kunde være vis paa vilde komme i Strid med tidligere Ulykkesforsikringslove; men paa den anden Side vilde man heller ikke undlade at gøre opmærksom derpaa.

Jeg skal nu tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at vedtage de Ændringsforslag, som ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører. Jeg tror ikke, man gør Uret mod nogen ved at fastholde, at Ejendomsskyldens Størrelse falder bort som Mærkepæl mellem de Arbejdsgivere, der skulle ulykkesforsikre deres Arbejdere, og mellem de Arbejdsgivere, der ere fritagne derfor. Ikke heller indser jeg, at der er nogen Grund til, at de mindre Ejendomsbesiddere skulle have en statsgaranteret Ulykkesforsikring, thi de ere ikke ringere stillede, snarere bedre stillede end somme af deres Kolleger, hvis Ejendomsskyld er en ganske lille Smule større.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan tiltræde samtlige de af Udvalget stillede Ændringer, idet disse ikke ere af mere indgribende Natur, end at jeg vil antage, at Loven kan gennemføres i en saadan Skikkelse, og jeg takker Udvalget for dets Stilling. Mindretallets Ændringsforslag maa jeg derimod fraraade. Ændringsforslagene Nr. 1 og 8 gaa jo ud paa at stryge den frivillige Forsikring. Jeg finder det dels urigtigt at kræve af disse smaa Arbejdsgivere, at de skulle bære de Byrder, her er Tale om, blandt andet føre det Arbejdsregnskab, som Loven dertil vil kræve af dem, og dels urigtigt at berøve disse smaa Ejendomsbesiddere Adgangen til selv at blive forsikrede. Det er efter min Mening i Statens Interesse at opmuntre disse smaa Arbejdsgivere til den frivillige Forsikring, her er Tale om. I Anledning af de Udtalelser, der faldt

fra det ærede 1ste Medlem for 9ende Kreds (la Cour) om Fiskeriloven, maa jeg netop ogsaa gøre opmærksom paa, at det er en frivillig Forsikring, Staten her opmuntre til. Det ærede Medlem udtalte ogsaa om Ejendomsskylden, at det var et vilkaarligt Skel, her var valgt. Jeg vil dog i Almindelighed sige om Ejendomsskylden, at den har dog en vis Varighed, og det gælder om et hvilket som helst Skel, man træffer i en Lov — det være sig et Ejendomsskel, et Pengeskel eller et Skel af hvilken som helst anden Art —, at det altid har Mangler, og at der altid kan paapeges Grænsetilfælde, hvor der kan synes at være nogen Urimelighed, men i alt væsentligt tror jeg, at man ved den Affattelse, Lovforslaget nu har faaet, har truffet det rigtige. Om Ændringsforslag Nr. 10 skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning, efter at det nu er oplyst, saavel af den højtærede Formand som af det ærede 1ste Medlem for 9ende Kreds, at man er klar over de formelle Fejl, som klæbe ved denne Ændring, men jeg skal kun fraraade den ligesom de øvrige af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

la Cour: Ja, jeg kan jo ikke glæde mig ved at faa den højtærede Ministers Samstemning med eller Anerkendelse af de stillede Ændringsforslag. Naar den højtærede Minister talte om, at det var heldigt, at de smaa i Samfundet, som ikke havde Evne til at bære disse Byrder, kunde blive fritagne derfor, saa mener jeg i min forrige Tale at have vist, at Evnerne ingenlunde ere mindre hos dem, der have en Ejendomsskyld, som er under 6,000 Kr., end hos dem, som have en Ejendomsskyld, der er højere. Men naar den højtærede Minister saa anfører, at ved Ejendomsskylden er der en vis Varighed, og derfor maa vi bruge den som Maal, selv om dette Maal ganske vist lider af samme Svagheder som andre, vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Ejendomsskylden har ingen bestemt Varighed. I det Øjeblik en Ejendom f. Eks. er vurderet til 5,800 Kr., og der ikke er nogen Fluktuation i Konjunkturerne, og Ejeren saa bygger et Hus paa den til 400 Kr., vil han rimeligvis faa en Ejendomsskyld af 6,200 Kr. Altsaa, Ejendomsskylden er ingenlunde varig; ogsaa Konjunkturerne have deres Indflydelse. Man kan sige, at den er varig fra den ene Vurdering til den næste Vurdering, altsaa paa 10 Aar, fra det Øjeblik man er færdig. Men i Virkeligheden er den alt-